

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 11 października 1951 r.

Nr 52

T R E S C:

Poz.:

DEKRETY:

- 368 — z dnia 8 października 1951 r. o zabezpieczeniu dostaw ziemniaków ze zbiorów 1951 r. 455
369 — z dnia 8 października 1951 r. o państwowej służbie geologicznej 457

ROZPORZĄDZENIA:

- 370 — Ministra Szkół Wyższych i Nauki z dnia 6 października 1951 r. w sprawie zmian organizacyjnych na Uniwersytecie Warszawskim 458
371 — Ministra Kultury i Sztuki z dnia 24 września 1951 r. w sprawie zmian organizacyjnych w Wyższej Szkole Teatralnej w Warszawie 458

368

DEKRET

z dnia 8 października 1951 r.

o zabezpieczeniu dostaw ziemniaków ze zbiorów 1951 r.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 26 maja 1951 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 235)

w celu zabezpieczenia dostaw ziemniaków dla potrzeb ludności miejskiej i przemysłu

Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

R o z d z i a ł I.

Przepisy ogólne.

Art. 1. 1. Wprowadza się obowiązek dostawy przez gospodarstwa rolne ziemniaków ze zbiorów 1951 r. według zasad określonych w niniejszym dekreście.

2. Ilekroć w dekreście niniejszym jest mowa o ziemniakach, rozumie się przez to ziemniaki konsumpcyjne i przemysłowe, o ile z treści przepisu nie wynika co innego.

Art. 2. 1. Obowiązek dostawy wykonuje się:

- 1) w przypadku zawarcia przez gospodarstwo rolne umowy o dostawę (kontraktacja) ziemniaków ze zbiorów 1951 r. — przez terminowe dostarczenie zakontraktowanej ilości ziemniaków za cenę i na warunkach określonych w umowie;
- 2) w przypadku niezawarcia przez gospodarstwo rolne umowy o dostawę (kontraktacja) ziemniaków ze zbiorów 1951 r. — przez dostarczenie ziemniaków według zasad rozdziału III za cenę określoną w art. 9 niniejszego dekretu.

2. Prezes Centralnego Urzędu Skupu i Kontraktacji może na poszczególnych terenach zarządzić, że obowiązek dostawy ziemniaków powinien być wyko-

nany przez dostarczenie ziemniaków według zasad rozdziału III również przez te gospodarstwa, które zawarły umowy o dostawę (kontraktacja) ziemniaków ze zbiorów 1951 r. (ust. 1 pkt 1), jednakże z zaliczeniem na wykonanie tego obowiązku ziemniaków dostarczanych w ramach kontraktacji w myśl rozdziału II-go.

R o z d z i a ł II.

Wykonanie umowy o dostawę (kontraktacja) ziemniaków.

Art. 3. Obowiązku dostawy zakontraktowanych ziemniaków ze zbiorów 1951 r., wynikającemu z zawartych przez gospodarstwo rolne umów o dostawę (kontraktacja) ziemniaków — nadaje się moc obowiązku ustawowego.

Art. 4. Jednostka gospodarcza, która zakontraktowała ziemniaki, winna w wypadkach znacznego obniżenia urodzajności zmniejszyć gospodarstwu rolnemu obowiązek dostawy zakontraktowanych ziemniaków do wysokości faktycznego urodzaju ziemniaków z zakontraktowanej powierzchni według zasad, które ustali Prezes Centralnego Urzędu Skupu i Kontraktacji.

R o z d z i a ł III.

Obowiązek dostarczenia ziemniaków niezakontraktowanych.

Art. 5. 1. Gospodarstwa rolne, które nie zawarły umowy o dostawę (kontraktacja) ziemniaków ze zbiorów 1951 r., obowiązane są dostarczyć ziemniaki

ze zbiorów 1951 r. w ilości ustalonej przez prezydium gminnej rady narodowej w ramach planu gminnego (art. 10 ust. 3 i 4). Obowiązek ten ustalony będzie przy uwzględnieniu powierzchni pod uprawą ziemniaków, urodzaju ziemniaków oraz możliwości ekonomicznych poszczególnych gospodarstw.

2. Ilość ziemniaków, która winna być dostarczona przez spółdzielnie produkcyjne i inne uspołecznione gospodarstwa rolne (z wyjątkiem gospodarstw podległych Ministerstwu Państwowych Gospodarstw Rolnych), określa dla poszczególnych spółdzielni i gospodarstw uspołeczniionych w powiecie prezydium powiatowej rady narodowej w porozumieniu z powiatowym pełnomocnikiem Centralnego Urzędu Skupu i Kontraktacji.

Art. 6. 1. Ziemniaki podlegające dostawie w myśl art. 5 winny być dostarczone w następujących terminach:

- 1) pierwsza rata ziemniaków konsumpcyjnych — w całości do dnia 1 listopada 1951 r., a ziemniaków przemysłowych — w całości do dnia 15 grudnia 1951 r., w ilości ustalonej przez Prezydium Rządu dla całego kraju i dla poszczególnych województw;
- 2) druga rata ziemniaków, zarówno konsumpcyjnych jak przemysłowych — w całości do dnia 1 czerwca 1952 r.

2. Ilości i terminy dostarczenia ziemniaków przez poszczególne gospodarstwa rolne ustala w ramach terminów, przewidzianych w ust. 1, prezydium gminnej rady narodowej według zasad, które określi instrukcja Prezesa Centralnego Urzędu Skupu i Kontraktacji.

Art. 7. 1. Do obowiązku dostarczenia ziemniaków ze zbiorów 1951 r. na podstawie przepisów niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio przepisy art. 5—8 dekretu z dnia 23 lipca 1951 r. o planowym skupie zbóż (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 297).

2. Zobowiązany powinien dostarczyć ziemniaki na koszt własny do punktu skupu.

3. Dostarczone ziemniaki powinny odpowiadać obowiązującym normom jakościowym (standartom).

R o z d z i a ł IV.

Cena ziemniaków.

Art. 8. Za dostarczone ziemniaki zakontraktowane wypłaca się dostawcy należność, obliczoną zgodnie z umową o dostawę ziemniaków.

Art. 9. Za ziemniaki dostarczone na podstawie art. 5 wypłaca się dostawcy należność w gotówce, obliczoną według obowiązujących państwowych cen skupu.

R o z d z i a ł V.

Tryb postępowania i właściwość władz.

Art. 10. 1. Prezydium Rządu uchwali państwowy plan dostawy ziemniaków ze zbiorów 1951 r., z podziałem na województwa.

2. W ramach państwowego planu dostawy ziemniaków ze zbiorów 1951 r. wojewódzki pełnomocnik Centralnego Urzędu Skupu i Kontraktacji w porozu-

mieniu z prezydium wojewódzkiej rady narodowej sporządzi plan wojewódzki z podziałem na powiaty.

3. W ramach planu wojewódzkiego powiatowy pełnomocnik Centralnego Urzędu Skupu i Kontraktacji w porozumieniu z prezydium powiatowej rady narodowej sporządzi plan powiatowy z podziałem na gminy, z wyłączeniem spółdzielni produkcyjnych i gospodarstw uspołeczniionych, o których mowa w art. 5 ust. 2.

4. Plany wojewódzkie, powiatowe i gminne ustala się przy uwzględnieniu powierzchni pod uprawą ziemniaków, urodzaju ziemniaków oraz warunków ekonomicznych poszczególnych terenów.

5. W ramach planu gminnego prezydium gminnej rady narodowej ustali ilość ziemniaków podlegającą dostarczeniu przez poszczególne gospodarstwa rolne na podstawie przepisów rozdziału II lub III.

Art. 11. Niedostarczona w terminie ustalonym umową ilość zakontraktowanych ziemniaków, jak również niedostarczona w terminie ilość ziemniaków ulegających dostawie w myśl rozdziału III, podlega przymusowemu ściągnięciu w trybie przewidzianym w przepisach o postępowaniu przymusowym w administracji.

Art. 12. 1. Od decyzji prezydium gminnej rady narodowej, ustalającej ilość ziemniaków podlegających dostarczeniu (art. 5 ust. 1), zobowiązany może w ciągu dwu tygodni wnieść odwołanie do prezydium powiatowej rady narodowej za pośrednictwem prezydium gminnej rady narodowej. Prezydium gminnej rady narodowej przedkłada odwołanie prezydium powiatowej rady narodowej wraz ze swoją opinią.

2. Prezydium powiatowej rady narodowej rozstrzyga odwołania w porozumieniu z powiatowym pełnomocnikiem Centralnego Urzędu Skupu i Kontraktacji.

3. Szczegółowe przepisy o trybie rozpatrywania odwołań określi instrukcja Prezesa Centralnego Urzędu Skupu i Kontraktacji.

Art. 13. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania obowiązku dostarczenia ustalonej przez prezydium gminnej rady narodowej ilości ziemniaków, o ile w wyjątkowych wypadkach prezydium powiatowej rady narodowej nie postanowi inaczej. W przypadku obniżenia wskutek odwołania ilości podlegających dostarczeniu ziemniaków, różnicę potrąca się z drugiej raty (art. 6 ust. 1 pkt 2).

R o z d z i a ł VI.

Przepisy karne.

Art. 14. 1. Kto nie wykonywa ciężącego na nim na podstawie rozdziału II lub III obowiązku dostarczenia ziemniaków,

podlega karze grzywny do 3.000 zł.

2. Postępowanie wszczęte na podstawie ust. 1 umarza się, jeżeli sprawca przed zapadnięciem orzeczenia przedłoży władzy orzekającej dowód wykonania obowiązku.

3. Orzekanie następuje w trybie postępowania karno-administracyjnego.

Art. 15. Kto złośliwie uchyla się od ciężącego na nim na podstawie rozdziału II lub III obowiązku dostarczenia ziemniaków, utrudnia lub udaremnia wykonanie tego obowiązku przez inne osoby, albo publicznie nawołuje do uchylania się od tego obowiązku, podlega karze więzienia do lat 3 lub aresztu.

R o z d z i a ł VII.

Przepisy końcowe.

Art. 16. Wykonanie dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, zainteresowanym ministrom i Prezesowi Centralnego Urzędu Skupu i Kontraktacji.

Art. 17. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Wiceprezes Rady Ministrów i Przewodniczący
Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego:
H. Minc

369

D E K R E T

z dnia 8 października 1951 r.

o państwowej służbie geologicznej.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 26 maja 1951 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 235) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Państwowa służba geologiczna jest powołana do planowania, wykonywania, koordynowania i kontrolowania wszelkich prac geologicznych.

Art. 2. Do zadań państwowej służby geologicznej należy:

- 1) sporządzanie wieloletniego i rocznego planu prac geologicznych, obejmującego prace:
 - a) geologiczne i geologiczno-poszukiwawcze w dziedzinie wszystkich kopalni,
 - b) geofizyczne,
 - c) geologiczno-techniczne i hydrogeologiczne dla potrzeb planu inwestycyjnego,
 - d) naukowo-badawcze w zakresie geologii;
- 2) wykonywanie prac objętych planem;
- 3) sporządzanie sprawozdań i kontrola wykonania planów;
- 4) sporządzanie bilansów zasobów wszystkich surowców mineralnych oraz zbiorczych bilansów dla poszczególnych gałęzi produkcji, jak również sporządzanie wieloletniego i rocznego planu przyrostu zasobów wszystkich surowców mineralnych;
- 5) prowadzenie ewidencji wszystkich prac geologicznych, geologiczno-poszukiwawczych, geofizycznych, geologiczno-technicznych, hydrogeologicznych oraz naukowo-badawczych, związanych z badaniem kopalni;
- 6) klasyfikacja zasobów złóż wszystkich kopalni, opracowywanie metod obliczania tych zasobów, prowadzenie ich ewidencji, gromadzenie i zatwierdzanie dokumentacji złóż oraz ich paszportyzacja;
- 7) opracowywanie problemów metodologicznych i instrukcyjnych z dziedziny geologii oraz opracowywanie norm, instrukcji i wytycznych w zakresie geologii;
- 8) wydawanie orzeczeń geologiczno-technicznych oraz hydrogeologicznych, jak również wykonywanie analiz surowców mineralnych i wydawanie w tym przedmiocie orzeczeń;
- 9) sprawowanie kontroli geologicznej;
- 10) upowszechnianie wiadomości z zakresu geologii, prowadzenie muzealnictwa geologicznego i ochrona

przyrody nieożywionej w zakresie potrzeb geologii;

- 11) współpraca z instytucjami naukowymi i gospodarczymi w zakresie geologii.

Art. 3. 1. Dla wykonywania zadań określonych w art. 2 tworzy się Centralny Urząd Geologii, podległy Prezesowi Rady Ministrów.

2. Na czele Centralnego Urzędu Geologii stoi Prezes, mianowany przez Prezesa Rady Ministrów.

Art. 4. 1. Zadania państwowej służby geologicznej w zakresie terenowym wykonują prezydja wojewódzkich rad narodowych.

2. Szczegółowy zakres zadań, o których mowa w ust. 1, określi Prezes Centralnego Urzędu Geologii.

Art. 5. Zadania państwowej służby geologicznej w zakresie resortowym w odniesieniu do poszczególnych kopalni i orzecznictwa geologiczno-technicznego wykonują właściwi ministrowie, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Art. 6. Dla wykonywania określonych zadań służby geologicznej mogą być tworzone w trybie przewidzianym obowiązującymi przepisami instytuty naukowo-badawcze oraz przedsiębiorstwa państwowe.

Art. 7. 1. Przy Centralnym Urzędzie Geologii działa Komisja Zasobów Kopalni. Na czele Komisji stoi Przewodniczący, powołany przez Prezesa Rady Ministrów.

2. Przy Prezesie Centralnego Urzędu Geologii działa Naukowo-Techniczna Rada Geologiczna jako organ opiniotwórczy i doradczy w zakresie naukowo-technicznych zagadnień geologicznych.

Art. 8. Organizację i szczegółowy zakres działania Centralnego Urzędu Geologii i Komisji Zasobów Kopalni oraz organizację Naukowo-Technicznej Rady Geologicznej, tryb powoływania członków i zastępców przewodniczącego Komisji Zasobów Kopalni oraz członków Naukowo-Technicznej Rady Geologicznej określa statut, nadany przez Radę Ministrów.

Art. 9. Prezes Rady Ministrów może przekazać Prezesowi Centralnego Urzędu Geologii wykonywanie swoich uprawnień władzy naczelnej w stosunku do przedsiębiorstw i instytutów naukowo-badawczych służby geologicznej.

Art. 10. Sprawy zastrzeżone Centralnemu Urzędowi Geologii, a należące dotychczas do właściwości Ministra Górnictwa oraz innych ministrów, przechodzą do zakresu działania Prezesa Rady Ministrów.